

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Říjen–Prosinec 2003

④

Financováno z programu PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Draží přátelé, opět se nám nezadržitelně blíží konec roku. Ten letošní se pravděpodobně nejen přes naši organizaci přehnal jako uragán, který s sebou mnoho nového přinesl a zároveň mnohé odnesl. Ačkoli uragány zpravidla po sobě zanechávají spoušť, ten „náš“ uragán byl tak trochu atypický a naopak přinášel do naší organizace měsíc po měsíci množství nových věcí, jako směrnic dokumentů vztahujících se ke standardům a dalších materiálů, které přispívají k většímu řádu. Neboť jak praví římské přísloví „Zachovávej řád a řád zachová tebe“. Ten samozřejmě nemůže být cílem, ale prostředkem k co nejkvalitnějším a stabilním službám potřebným lidem.

K tomu pozitivnímu, co se v letošním roce podařilo vytvořit, patří bezesporu vybudování základů domácí hospicové péče, vytvoření mobilní hospicové jednotky, dotvoření základních dokumentů a mechanismů nezbytných pro moderní řízení naší sociální organizace, včetně vytvoření strategického plánu Charity Ostrava do roku 2006. V neposlední řadě pak zajištění alespoň nezbytných finančních prostředků pro provozování deseti charitních středisek, v nichž naši lidé za podpory veřejné správy, podporovatelů, Vás, našich příznivců a dobrovolných spolupracovníků, poskytují denně charitativní služby celkem asi 450 lidem.

To, co nám tento rok naopak odnesl, je naše naděje, že již brzy

bude přijat systém financování všech sociálních služeb. Bohužel, po téměř třinácti letech své činnosti budeme pravděpodobně také na začátku roku 2004 i 2005 stát před státní správou s nastavenou zebrající rukou a opět žadonit o předem nedefinované finanční prostředky k zabezpečení standardních sociálních služeb pro občany naší vlasti. Zkrátka si zřejmě na nový zákon o sociálních službách budeme muset ještě nějaký ten

rok počkat. V té souvislosti nele opomenout prozíravost zastupitelů Statutárního města Ostravy, kteří v loňském roce přijali vstřícný mechanismus čtyřletých dotací pro zaběhnutá ostravská sociální

střediska, poskytující služby především seniorům a osobám sociálně nepřízřusobným.

Ačkoli se v naší organizaci potýkáme v průběhu roku s mnohými problémy, schopnost širokospektrální, ale především individuální pomoci konkrétním lidem, mě utvrzuje v tom, že Charita Ostrava má co dávat a že je schopna plnit svou roli. Například roli pomocníka nemožící babičce, která se z důvodu tvrdého přístupu jedné ze svých dcer ocitla po příchodu z nemocnice ve 23.00 hod na promrzlé ulici jednoho ostravského sídliště, odkud ji vysvobodila vedoucí jednoho z našich středisek, která jí po noci strávené na lůžku v kulturní místnosti charitního Domu sv. Alžběty (středisko pro přechodný pobyt převážně imobilních seniorů je totiž po celý rok na 100% využité) zajistila za asistence dalších charitních spolupracovníků přijetí u druhé dcery, která se nyní o babičku dlouhodobě stará.

Na závěr roku mi, vážení přátelé, dovoluji, abych Vám, našim čtenářům a příznivcům, kteří nám pomáhají pomáhat tehdy, kdy je to zapotřebí, popřál požehnané a pokojné svátky vánoční. Rovněž Vám přeji, aby každý Váš den strávený v příštím roce 2004 byl obohacením pro Vás i Vaše nejbližší, aby bylo kolem Vás více dobra a lásky a abychom my všichni byli těmi nositeli lidského pokoje a dobra, bez kterých se život nedá prožívat, ale pouze přežívat.

Martin Pražák
ředitel Charity Ostrava

Pro zkušenosti do Rakouska

V pondělí 13. října jsme se vypravili do Linze, abychom načerpali nové poznatky a zkušenosti od Diecézní charity Oberösterreich. Naše tří denní návštěva se uskutečnila v rámci projektu Profesionalizace managementu, systému řízení a poskytování služeb Charity Ostrava, který byl podpořen z programu Phare 2001 Evropské unie.

Program návštěvy byl do poslední chvíle nabitý různými informacemi o tom, jakým způsobem charita v Horním Rakousku funguje. První den jsme se dozvěděli, jaká je organizační struktura Diecézní charity Oberösterreich, o způsobu jejich strategického plánování, o systému financování organizace, fundraisingu a komunikaci. Druhý den byl dopoledne na programu Personální management a Kvalitativní management.

Další část našeho pobytu v Linzi se odehrávala ve dvou střediscích Charity Oberösterreich. V úterý odpoledne jsme navštívili Domov pro seniory sv. Anny

a s odpovědnými pracovníky jsme diskutovali o struktuře a koncepci služeb pro rodiny a seniory, o péči, ošetřovatelství a hospici. Téma hospice a mobilní hospicové jednotky nás obzvláště zajímalo vzhledem k tomu, že v příštím roce připravujeme výstavbu prvního hospice v ostravském regonu a letos v listopadu začne pracovat naše mobilní hospicová jednotka.

Ve středu dopoledne jsme navštívili Denní centrum – místo sociálních služeb pro osoby sociálně nepřizpůsobivé, tj. lidi bez domova apod.

Charita, jako poskytovatel sociálních služeb, má v Rakousku dlouholetou tradici. Je tedy zcela přirozené, že podmínky, ve kterých pracuje, jsou naprosto odlišné od našich. Nelze nyní hovořit o samotné organizační struktuře organizace, ta je přirozeně jiná v té které zemi. Nicméně, musím se pozastavit nad legislativním zázemím, politikou, ale rovněž církevní podporou na celostátní, zemské (tj. spolkových zemí) či místní úrovni a samozřejmě

nad všeobecným povědomím veřejnosti o charitě a její činnosti. V tomto ohledu se nám i zde otevírají možnosti mnohemu se přiučit právě tam, kde již nějakým vývojem prošli a jejich situace je stabilizovaná. Nehovořím jen o naší politické reprezentaci, zřizovateli charit či charitním „aparát“, ale především o každém z nás.

Nevím, zda se zrovna sem hodí leninovské „učit se, učít se, učít se“, ale jsem přesvědčena, že mít stále otevřené oči a učit se všude tam, kde je to možné a kde nám tu možnost nabízejí, je obrovská šance pro každého, a tím také pro charitu, dokážeme-li načerpané poznatky a zkušenosti aplikovat do našich podmínek.

H. Breníková

Dobrovolníci v Nemocnici Blahoslavené Marie Antoníny

V říjnu letošního roku byla uzavřena dohoda o spolupráci při realizaci dobrovolnické činnosti na dětském lůžkovém oddělení Vítkovické nemocnice Blahoslavené Marie Antoníny, a.s. Předmětem této dohody o spolupráci je činnost dobrovolníků Charity Ostrava na dětském lůžkovém interním oddělení.

Činnost bude zaměřena na vyplnění volného času pacientů dětského oddělení a na pomoc personálu. Plnění dohody o spolupráci bude sledováno útvarem pro vztahy s veřejností Charity Ostrava.

V současnosti uskutečňují lektoři Charity Ostrava odborné školení dobrovolnic, které budou vykonávat v nemocnici dobro-

volnickou činnost. Přejeme si, aby se tento projekt nadále rozvíjel tak, aby z něho měly radost především nemocné děti, zdravotnický personál nemocnice a v neposlední řadě dobrovolnice, které budou svoji dobrovolnickou činností pomáhat těm, kteří jejich pomoc potřebují.

E. Teichnerová

Bezdrátový telefon pro imobilní klienty

Nadace Zdraví pro Moravu podpořila Charitní dům svatě Alžběty částkou 12 100 Kč, a to na zakoupení bezdrátového telefonu a náslapné baterie. Náslapnou (bezdotykovou) baterii je nutno pořídit na základě přísnejších hygienických norem.

Bezdrátový telefon pak bude sloužit především imobilním klientům, aby mohli kdykoli zatelefonovat své rodině nebo rodina jim, a tak lépe udržovat vzájemný kontakt. Přičemž je obecně známo a platí, že častější kontakt

s rodinou klienta aktivizuje a vede ke snadnějšímu přijetí vlastní nemoci.

Proto chceme i touto cestou jménem našich klientů poděkovat Nadaci Zdraví pro Moravu za její finanční podporu.

H. Breníková

Připravujeme se na své stáří?

Naše rodina, okolí, společnost jistým způsobem uspokojí naše potřeby, ale také od nás vyžadují a očekávají určité chování. Požadavky se v průběhu času mění podle toho, v jaké životní roli jsme se právě ocitli. Snad jen jako kojenci jsme si užívali bezstarostného života, kdy se vše točilo kolem nás a každý nám hleděl vyhovět. Jako batolátka jsme už měli určité povinnosti – naučit se chodit na nočníček, držet se maminky za ruku, neutíkat, hezky pozdravit. V životě jsme školákem, dospívajícím mužem či ženou, sourozencem, manželem, rodičem, pracovníkem, kamarádem, vedoucím či podřízeným. Na tyto „role“ se připravujeme pomocí rodiny, školy, různých seminářů a školení, diskusí s přáteli. V průběhu života však můžeme být také člověkem nemocným nebo naopak pečujícím o někoho postiženého. A pravděpodobně budeme člověkem stárnoucím, starým i člověkem umírajícím. Připravujeme se na tyto role? Počítáme s nimi ve svém životě?

Odchodem do důchodu získáváme volný čas. Je na nás, jak ho využijeme. Můžeme se nudit před televizí, připadat si zbyteční a odepsaní. Můžeme si užívat při koníčcích, na které jsme dříve neměli dost času. Anebo možná věnovat svůj čas někomu, kdo ho potřebuje? Jsou lidé staří, nemocní, vděční za společnost, popovídání, drobnou pomoc. Je možné, že nám naši pomoc, až ji budeme potřebovat sami pro sebe, zase někdo vrátí.

Možná žijeme v domě, který jsme pro rodinu postavili, máme velkou zahradu, chatu. V majetku je skryto mnoho naší práce a odříkání. Předpokládáme, že děti budou v našem díle pokračovat. Víme to jistě? Nenutíme je žít jinak, než by chtěly? Známe jejich přání? Umíme jim ustoupit, dohodnout se s nimi bez zbytečných výčitek?

Pro některé staré lidi je problémem požádat o pomoc v rodině. Stydí se, že vše už sami nezvládnou. Neumí formulovat svá přání. Neumí vyjednávat. Uchylují se k nařikání, náznakům, které rodina ne vždy může pochopit. Sami pak mají pocit křivdy a nedorozumění. Je dobré naučit se požádat, ale také pomoc ocenit, poděkovat za ni i rodinným příslušníkům, ukázat, že si jí vážíme.

Pomoc k nám nepřijde sama a zavřenými dveřmi. Je na nás zjistit si, kde a jakou pomoc

bychom sehnali. Obědy? Jejich dovážku? Placený úklid? Společnost? Pomoc v těžké nemoci? Při bezmoci? O zjištění můžeme také požádat někoho, ke komu máme důvěru. A věřte, že pomoc existuje. Stačí se podívat na programy pomoci Charity nebo jiných organizací.

Moc se neodvažují začít s další úvahou, abych nebyla označena za sýčka, ale snad mi můj věk dovoluje otevřít i další téma.

Neměli by si starší manželé pohovořit i o tom, jak se život jednoho z nich bude ubírat, zůstane-li sám? Mají vytvořeny podmiňky pro delší stonání? Vědí, jakým způsobem by chtěli prožít poslední chvíle svého pozemského života? Láska a partnerství neznamená zavírat oči, ale hledat řešení včas, myslet na partnera ve všech situacích.

Chystáme-li se na delší cestu, obvykle děláme pořádek ve svých věcech. Ke konci své životní cesty bychom měli mít pořádek především ve vztazích. Jistě chceme žít dál ve vzpomínkách svých blízkých i přátel. Může přijít nemoc, která nám zabráni jednat s plným vědomím.

Proto nic neodkládejme. Přispějme sami k porozumění a domluvě. Nenechávejme zde své blízké s pocitem, že něco zanedbali, že se neuměli s námi v klidu dohodnout, projevít nám svou lásku a úctu. I oni budou jednou na našem místě. Vzpomínka na naše chování možná pomůže ve stáří i jim.

L. Benediková

Setkání s otcem biskupem

Dne 30. října 2003 jsme mohli prožít příjemné setkání s otcem biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem v přítomnosti pana ředitele Martina Pražáka, otce spirituála Františka Kufy a jiných hostů, u příležitosti beatifikace Matky Terezy, nositelky Nobelovy ceny míru. Tato žena nám zanechala vzácný příklad služby pro naše bližní. Setkání se uskutečnilo v sídle Charity Ostrava v Ostravě-Vítkovcích a proběhlo ve velmi milé a přátelské atmosfé-

ře. Společně jsme si v krátkosti připomněli život a dílo Matky Terezy a jako symbol jejího laskavého srdce a jsme převzali z rukou otce biskupa krásné velké perníkové srdce.

Otec biskup byl také krátce seznámen s naší činností, poté sám pohovořil o svých zkušenostech s nemocnými a povzbudil nás v naší nelehké službě.

Pro naše hosty jsme připravili malé pohoštění, které celou slavnost ukončilo. Děkuji všem svým spolupracovníkům za

jejich často nelehkou službu a také otci biskupovi a vedení Charity Ostrava za podporu.

M. Dostálová

Podzimní dny na Alžbětě

V měsíci září jsme oslavili osmé výročí založení našeho střediska. Program, který jsme uvedli již v článku z minulého čtvrtletníku, se velmi vydařil. Přálo nám i počasí, takže se mohlo uskutečnit i slíbené a tolik oblíbené grilování. Všichni byli velmi spokojeni.

S přicházejícími podzimními dny ovšem již ubývá možností trávit tolik času venku a je potřeba se zaměřit na vyplnění volného času doma. Dokoupili jsme tedy společenské hry, sta-

vebnice, různé skládačky a začali jsme si hrát. Také jsme se již pustili do výroby vánočních ozdob. Klientky začaly více sledovat televizní programy a s tím vyvstal problém s naší letitou televizí. Zakoupili jsme tedy televizi novou, současně i s videem. Největším hitem jsou klasické pohádky.

V neposlední řadě se také musíme pochlubit dovybavením našeho střediska křesly pro kardiaky a servírovacími stolky, které byly zakoupeny z grantu

poskytnutého Ministerstvem zdravotnictví ČR v rámci programu Národní plán vyrovnání příležitostí, což značně přispělo ke zvýšení pohodlí našich klientek. Nastávající týdny budou již pomalu ve znamení vánočních příprav. Zajistit Mikulášskou nadílku, vánoční cukroví, vánoční besídku, přáníčka atd. Naší největší snahou je, aby klientky u nás prožily klidné a spokojené Vánoce.

A. Gebauerová

Spolupráce s praktikanty na střediscích Charity Ostrava

Již několik let poskytuje Charita Ostrava průběžnou nebo souvislou praxi studentům z vyšších odborných a vysokých škol sociálního a zdravotního zaměření. Studenti mají o praxi na našich střediscích velký zájem, o čemž svědčí celkový počet umístěných praktikantů. Za loňský školní rok jsme navázali spolupráci se 44 praktikanty, od letošního září byla dohoda uzavřena již s 24 studenty. Velikou a nedocenitelnou zásluhu na spokojenosti studentů mají především vedoucí středisek, kterým patří velký dík

za čas věnovaný praktikantům a za ochotu přiblížit náplň naší sociální práce mladým lidem, kteří odcházejí zpátky do škol obohaceni o nové zkušenosti.

Věřím, že se i nadále bude dařit realizovat spolupráci mezi školami a naší organizací, která by mohla být nejen formou zviditelnění se, ale zároveň efektivní zpětnou vazbou pro naši činnost. Na závěr bych chtěla ještě jednou poděkovat všem vedoucím, a to citací praktikantky z Vyšší odborné školy sociální, která měla možnost v rámci průběžné

praxe navštívit více našich zařízení: „Jsem velice ráda, že jsem si mohla prohlédnout více charitních zařízení, jejich chod, prožít starosti i radosti místních pracovníků. Ve všech střediscích byli zaměstnanci vstřícní a ochotní, odpovídali na mé dotazy a prezentovali svá zařízení v reálném světě. Praxi hodnotím jako velmi přínosnou pro můj rozhled v sociální práci, protože jsem si uvědomila, ve které oblasti bych se jednou chtěla realizovat.“

M. Mališová

Zvířátka a sluníčko v Charitním domě sv. Zdislavy

Studenti středních škol se sociálním zaměřením mají velký zájem o praxi v charitních střediscích. Také v našem Charitním domě sv. Zdislavy se již vystřídal mnoho studentů a zájem stále narůstá. Že tato možnost pro studenty nemusí znamenat jen zátěž pro personál, o tom svědčí událost z počátku měsíce října.

Bývalá praktikantka, která je již zaměstnána ve věznici v Heřmanicích, přišla s nabídkou, že někteří z vězňů malují

hezke obrázky pro různá zařízení, jestli bychom neměli o ně zájem. Tento nápad se nám líbil a také jsme věděli, že obrázky využijeme na výzdobu našeho střediska. Po vzájemné dohodě jsme pořídili barvy a s napětím očekávali výsledek. V určený den předání jsme všichni zúčastnění – zástupci věznice, personál CHD včetně ubytovaných maminek a dětí s úžasem přebírali roztomilá dílka s motivy televizních večerníčků, obraz zapadajícího sluníčka a k tomu

navíc vyrobený dřevěný trakař a vláček. I přes nepříznivé životní období, ve kterém se nacházejí ubytované maminky s dětmi, můžeme pozorovat, že jsou ještě schopny vnímat i tyto pro mnohé lidi zdánlivé drobnosti, které vyloučí úsměv, podpoří dobrou náladu, navodí pocit příjemného domova. Velmi nás těší tato pro nás dosud nezvyklá spolupráce, za kterou děkujeme naší bývalé praktikantce, která ji podnítila.

A. Stuchlá

Samaritan Open 2003

Lidé bez domova; přátelství + porozumění = naděje. Pod tímto mottem proběhl v sobotu 13. září 2003 na hřišti v Ostravě-Svinově turnaj v malé kopané s názvem „Samaritan Open“. Jednalo se již o pátý ročník turnaje azylových domů o putovní pohár Sdružení České Katolické Charity, který již počtvrté pořádal Charitní dům sv. Františka s garancí Diecézní charity ostravsko-opavské. Stejně jako vloni převzal spoluzáštitu náměstek primátora města Ostravy Ing. Zbyněk Pražák.

Do Ostravy se opět sjelo 12 týmů azylových domů z celé ČR. Tentokrát se konečně podařilo zvítězit týmu pořádatelů CHD

sv. Františka, který až na malé remízové zaváhání v úvodním utkání dokráčel brilantně k celkovému vítězství s impozantním skóre 29:1. Finálové utkání s AD Armády spásy Samaritán Opava skončilo přesvědčivě 4:0.

Letošní ročník charakterizovaly, ostatně jako již tradičně, lité boje v duchu fair-play a přátelská atmosféra. Poprvé se na soupisce a následně i na hřišti objevila žena, a to v dresu olomouckého Samaritánu. Za svůj výkon byla odměněna mimořádnou cenou „Za statečnost“.

Zcela určitě lze s uspokojením konstatovat, že záměr a cíl tohoto společného díla a snažení

byl i letos beze zbytku naplněn. Již tradičně mohutné závěrečné „ahoj napřesrok“ zavazuje.

Ceny vítězům a morální posilu všem předávali ředitel DCHOO ing. Jiří Hořínek a spirituál Charity Ostrava P. František Kufa.

P. Bernady

Léto plné slunce a slavností...

Léto 2003 bylo u nás v Domově pokojného stáří svatého Václava ve znamení slavnostních událostí. Ta první byla 28. června při příležitosti kněžského svěcení jáhna Pavla Moravce. Den poté sloužil v kapli našeho domova svou první mši svatou a 5. července slavil Pavel v rodných Bolaticích svou primumi mši, na kterou jsme byli i s klienty pozváni. Ten, kdo jel, nelitoval a prožil krásné odpoledne. Touto cestou mu ještě jednou upřímně děku-

jeme a přejeme hojnost darů od Pána pro jeho další službu.

Druhá slavnost se konala 12. srpna při příležitosti páté výročí otevření našeho domova. Pozvali jsme hosty a společně slavili děkovnou mši svatou. Odpolední posezení při ohni s chutným občerstvením a písničkou na rtech tento den příjemně završilo.

Svátek sv. Václava, patrona našeho domova i celého národa, jsme si důstojně připomněli 26. září slavnostní mši svatou,

domácím obědem i ochutnávkou zabičkových specialit v příjemném prostředí naší zahrady. V odpoledním programu vystoupil s písmem písničkář, taneční scénou dětský soubor „Holúbek“, který pravidelně sklízí veliký obdiv a spokojenost našich obyvatel.

Léto plné slunce, procházek po zahradě, opékání párků a slavnostních událostí je již minulostí, a tak se pomaloučku připravujeme na podobné hezké chvíle v adventu a době vánoční.

A. Olbrechtová

Eliška Lantová, vedoucí Charitního domu sv. Veroniky zařízení pro onkologicky nemocné v Paskově, mluví o své práci v charitě.

Můžete říci čtenářům Čtvrtletníku něco o vzniku Charity Ostrava a o své činnosti v ní?

V charitě jsem začala pracovat dne 1. září 1991, ještě jako zaměstnanec Charity Praha. Rozjížděla jsem pečovatelskou službu v domácnostech pod vedením paní doktorky Svatošové. Pod jejím vedením jsem pracovala dva roky, a pak jsme byli rozdělení, protože už bylo po celé republice 41 středisek. Ta byla rozdělena podle diecézí a to naše spadalo pod archidiecézi olomouckou. Tehdy jsem se stala zaměstnancem Charity Ostrava. Začátky byly velice těžké. Přijímala jsem funkci vrchní sestry domácí péče doslova se slzami v očích, protože jsem nevěřila, že bych na to měla a že bych dokázala někomu šéfovat. Ale v Praze mi při skončení stáže řekli, že to, co mi chybí k tomu, abych byla dobrou sestrou, mi dodá Pán Bůh, když budu chtít. Odjížděla jsem s razítkem zaměstnance charity v občance, ale nedovedla jsem si představit, jak budu tu práci dělat. Měla jsem však štěstí na dobré lidi. Pán Bůh mi poslal do cesty děvčata, která byla ochotna se mnou tu tvrdou práci začít a prokousávat se všemi problémy, které na nás čekaly. V září tomu bylo již 12 let a já si myslím, že bylo dobře, že jsem tehdy řekla ano a že to tak Bůh chtěl. Chtěla bych poděkovat i těm děvčatům, která se mnou začínala,

protože kdybych v nich neměla oporu, těžko bych to zvládala.

Výbudovala jste jedno středisko, a pak jste přešla na další... Jak jste tyto změny zvládala?

Po pěti letech, v říjnu 1995, jsem přešla do střediska sv. Veroniky do Paskova. Ani to nebylo celých pět let, protože jsem ještě rok dělala půl úvaz-

ku v domácí péči a půl úvazku v Paskově. Tenkrát odcházel do TELEPACE náš dobrý kamarád Jirka, a já jako vedoucí zdravotní sestra a dcera jako provozní sestra jsme přešly z domácí péče do Paskova. Ani tam to nebylo jednoduché, ale za tu dobu jsem si děvčata, se kterými pracuji, a zařízení vůbec velmi oblíbila. Opět mi Bůh poslal do cesty velmi dobré spolupracovnice, a tak se podařilo vytvořit kolektiv, který má, myslím si, toho správného ducha. Bez Božího požehnání bychom nedosáhly takových

výsledků. Po celou dobu střediska vylepšujeme. Při mém nástupu jsme měli osm lůžek, nyní jich máme dvanáct plus jednu přistýlku. Přibyla terasa, které zejména letos při krásném letním počasí naši nemocní hodně využívali. Přibyla tam nová sprcha pro zaměstnance a sprcha pro mobilní pacienty.

Pokoje již nejsou průchozí, ale každý pokoj má vlastní vchod, aby měli pacienti co nejvíce soukromí. Pomáhají nám dobrovolníci, díky sponzorům a drobným dárcům jsme získali mnoho nových pomůcek: dvojramenný zvedák, nový počítač, jezdíme již v novém autě, to staré se totiž rozpadalo, pro nemocné máme dávkovače opiátů, malou a velkou biotronovou lampu, elektrickou odsávačku, antikubitní matrace s kompresorem i obyčejné, přebudovanou koupelnu, novou průmyslovou pračku a mnoho dalších věcí, které bychom bez pomoci drobných dárců a sponzorů neměli.

A co místní lidé v Paskově?

Mnoho lidí se za nás modlí. Místní obyvatelé si na nás zvykli a mají nás rádi, občas přinesou pro naše pacienty buchy. Přesvědčilo mě o tom naše desáté výročí založení střediska, které jsme slavili 9. září t. r. Měli jsme mši svatou s otcem biskupem a otci Forgačem, Kufou a Spodným. Bylo to velice milé a potěšilo nás, jak se k nám místní občané i příbuzní našich nemocných chovali. Chci tímto poděkovat všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají.

*Za rozhovor děkuje
M. Machálek*

„Jarní, letní, podzimní a zimní období pokojně následuje jedno za druhým. Větry konají svůj úkol v příslušný čas a bez závady, a nevysychající prameny, stvořené k užítku i pro zdraví, podávají bez ustání lidem životodárné prsy. A i nejdrobnější tvorové se setkávají v pokoji a svornosti.

To vše se děje svorně a pokojně, jak to přikázal veliký Stvořitel a Pán veškerenstva. Prokazuje tak dobrodiní všem, zvláště pak nám, kteří jsem se utekli k jeho slitování skrze našeho Pána Ježíše Krista. Jemu budiž sláva a moc na věky.

Amen.“

*Z listu svatého Klementa I., papeže,
Korint'anům*

A rok se s rokem sešel...

V čase vánočním a novoročním je toho o očekávání a splněné naději a předsevzetí a koloběhu života až až...i zde. Vzpomněl jsem si na jednu událost téměř romantickou. Znělo hudební dílo Vivaldiho „Čtvero ročních dob“, venku spustili ohňostroj a při tom se předčítal úryvek textu, který měl rovněž velmi silný náboj. Co ještě? Pozvednout číši? Zakřičet ANO!? Být pln údivu? Nade vším „veliký Stvořitel a Pán veškerenstva“! No, není vyhnutí – a uprostřed všeho našeho snažení a drobných i velkých věcí, slavme Narození Krista Pána a připomínejme si plynutí času. Třeba, když přijdete z kostela: Cítat je níže, hudbu si pusťte a koukněte z okna!

P. F. Kufa

Milí čtenáři Čtvrtletníku,

v minulém čísle jsme Vás informovali o změnách emailových adres na střediscích Charity Ostrava a neuvědli jsme adresu ředitelství. Tímto se omlouváme a naše opomenutí napravujeme.

**Ředitelství Charity Ostrava
(sekretariát ředitele)
reditelství.charita@ostrava.cz**

Dále vás chceme informovat, že Logopedická poradna od 1. října 2003 přesídlila do prostor Střediska dětí a mládeže M. Magone na ulici V. Košáře 12 v Ostravě-Dubině. Konzultační hodiny jsou každé pondělí od 14 do 16 hodin.

H. Breníková

BLAHOPŘEJEME

V období října až prosince letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Marie Lindovská
MUDr. Zdeněk Novotný

Ing. Iva Teichmannová
Lenka Fiuryová
Jarmila Podzemná
Olga Bučková
Anna Hoghová

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

vedení Charity Ostrava

Rovněž chceme poděkovat naši spolupracovnici Věře Kudeljnjakové za úsilí, se kterým pracovala v Charitní poradně pro ženy a dívky, a do dalšího života a působení jí přejeme hodně úspěchů.

vedení Charity Ostrava

Milí čtenáři Čtvrtletníku,

přejeme také Vám všem s nadcházejícími vánočními svátky, abyste byli naplněni pokojem a radostí nejen o svátcích ale i v nadcházejícím roce 2004.

redakční rada

FairNet Systems, s.r.o.
www.pcinfo.cz
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu.

Registrace: MK ČR E 14375

Zodpovědná osoba: Helena Breníková
tel: 596 621 094, 596 787 691

e-mail: helena.brenikova@caritas.cz, www.charita.ostrava.cz
náklad 1000 výtisků, neprodejně

SPONZOR
INTERNETU

